

trávicym obozisku do. 8

Krponina, Ruben Darío (1867 - 1916), ~~trávilki~~ básnik
 poeta počudmowej Ameryki z Nikaragui - tak i
 Pablo Neruda odrucá w ~~trávilki~~ jazyka
 reakcyjne próby, podchodzenia kłodone ps i poprirane
 pniez anglosaskich ujanmiaicy Hispānii i ludōv
 Latinskej Ameryki - celem Latinskego stamania
 oporu yednotronych narodōv tych krajōv, ~~trávilki~~
 „trávilki” ~~trávilki~~ Latinskej, posickania zblizonych
 kultur narodowych, sklócenia ich rōmny i ~~trávilki~~ drogę
 podnošenjem regionalnych kvar ~~trávilki~~
 do rzydu pomnozonych „trávilki” Latinskej Ameryki.
 Tak jak Ruben Darío ~~trávilki~~ do wprlnej jedne
 jedynyj mowy hispańskej ~~trávilki~~ ~~trávilki~~
 bogactw ~~trávilki~~ trórcyche wymikov mowy orego ludu. I
 tym ~~trávilki~~ ^{rōmny} ^{Lym} ^{trávilki} ^{trávilki} ^{trávilki} ^{trávilki} ^{trávilki} ^{trávilki} ^{trávilki} ^{trávilki} ^{trávilki}
 jedność ^{trávilki} ^{trávilki} ^{trávilki} ^{trávilki} ^{trávilki} ^{trávilki} ^{trávilki} ^{trávilki} ^{trávilki} ^{trávilki} ^{trávilki} ^{trávilki}
 walki o yevolucee spod jarma im-
 perialistycznego Hispānii i krajōv hispańskej
 Ameryki, o czym napise III w „Piesni Pórnechnyj”:

„Pomny v Paryju [kidy] dawno, pełnego wieczora,
 przemasiatem do tūmu, prositem o pomoc,
 dla republikānskej Hispānii, dla jej walozycych
 ludzi,
 Hispānia tedy pēta była i tuż i dary,
 Francuzi stuchali mych wołāń v miłozreniu,
 rēktem im: novi gina valcegi tam bohaterockej,
 Modesto, hister, ~~Pasion~~ Pasionaria, Lorca,
 wozak to są drici bohaterōv Ameryki, gracia

Bolivara, Higginosa, San-Martina, ~~Restera~~.
 A gdy wykretem imię ~~Prester~~ ^{PRESTES} (powstał hasło
 obywateli ponad Francją. Paryż go porzucił.
 Stany robotnicy z ulgotnymi warunkami
 patrzyli w dno ~~Hispanii~~, Praryli, patrzyli w

Stąd, z tego ^{poczucia} (pewność j. Traskijewski) [Hispanii]
 don' stosunku zrodziła się ^{te} (dbałość o stworzenie
 proste, niezrozumiane [należało się imi] obywateli).
 Stąd wymawia proły.

"Piszę dla ludu, choć nie potrafi
 czytać mojej poezji chłopskimi oczyma.
 Przyjdzie chwila gdy każdy wiersz, ^{drżące serca} powietrze
 co wypełniało moje życie, dosięgnie jego słuchu.
 A wówczas szeroko otworzy swe oczy,
 górnik uśmiechnie się rozrywając kamienie,
 drwal, piłując drzewo, zetrze pot z czoła,
 rybak spojrzy jaśniej na błysk łuski
 ryby, która szarpiać się, wrywa mu się z rąk,
 i mechanik, czysty, po kąpieli, jeszcze
 pachnący mydłem spojrzy na moje poematy

i wtedy rarem posiadzę:
To był towarzysze."

Stąd, ^{następnie} ~~po~~, również ~~ukochanie~~ ukochanie
 przyrody ożywoty, lasów, wód, gór ~~prze~~ w
 nieustannie ruchem, dynamicznego pejzażu,
 przekształcanego z k₃ ciotki. To mare,

pracując obecnie nad przygotowaniem przedwstępu
 wielkiego eposu Nerudy „Piosń Pomuchua”, której
 „Niech się zbudzi Dział...” jest ~~kluczem~~, - ~~był~~
 (zakreślenie bogactwem opisu drow, koneni, pni, gęzi
 „dnawa - ~~straty~~ rienia, dnawa - chmury, dnawa -
 chleba i dnawa - straty, dnawa - pyści i dnawa -
 oquia.”

W lipcu 1949 r. Pablo Neruda, bawiąc na jeziorach mazur-
 skich w Polsce spędzał godziny całe u korzeni pięknych i starych
^{masyw} dębów, zbierał kamienie, muszle i liście, grzebał się od rana w
 ziemi i razu pewnego, gdy przy księżycu szedł nad brzegiem jezio-
 ra Nidy, wyrwało mu się: „Jakże piękny jest wasz kraj! Jakże to
 przypomina moje Chile.” A zrana ~~dotarł~~ ^{dotarł} u korzeni dębu, chcąc
~~dotrzeć~~ ^{one wstąpię} dociec, jak ~~głęboko sięga~~ ^{one} w głąb ziemi.

To ukochani przyroda i ^(z rzenia) przyrody ^{ojczyzny},
~~to i ~~to~~ ~~to~~ ~~to~~ ~~to~~ - ta „konewiastota”~~
 Nerudy, i stąd uciwianie do kosmopolityzmu
Chyżczowego i przyczowego ~~Stanów Zjednoczonych~~ imperia-
 lizmu angielskiego - zrodzite w technicznym biblij-
 nym gniewem i patosem proroków Stowach „Niech
 się zbudzi Dział...” lyryczne wyznaczenie o jego
 kraju ojczyznym, o Chile:

„Gdybym miał umrzeć tysiąckrotnie,
 tutaj chciałbym umrzeć;
 gdybym miał rodzić się tysiąckrotnie,
 tutaj chciałbym się rodzić,
 blisko smukłych, dzikich sosen,
 burzliwego wiatru z południa

i dzwonów, dopiero co zakupionych.
Niech nikt nie myśli o mnie,
Pomyślmy o całej ziemi
I zastawmy nasze stoły miłością."

Jakże bliskie i znane są nam te słowa - ~~jak~~ przypominają one słowa naszego wielkiego poety rewolucyjnego, Władysława Broniewskiego:

"Mnie ta ziemia od innych droższa,
ani chcę, ani umiem stąd odejść,
tutaj Wisłą, wiatrami Mazowsza
przeszumiało mi dzieciństwo i młodość.

"W moim oknie pole i topole,
I ja wiem, że to właśnie - Polska.
Stąd i radość i chmura na czole,
tutaj słowa me zbroję jak wojska

"Więc gdy umrę, dobrze mnie otul,
ziemio czarna, znajoma, dobra,
szeregami żakobnych topól,
niechaj idzie za mną krajobraz ...

~~"i niech w srebrnym liści popłochu
długo szumią nadwiślańskie drzewa
o tym wszystkim, com czuł i kochał,
o tym wszystkim, czegom nie wyśpiewałem."~~

Nie wstydzmy się wzruszeń jakie budzą te wiersze - to ludzkie ^{urucia} a tylko świat kosmopolitów, ludzi bezojczyźnianych, którym ojczyznę zastępuje papier ^{etok} dolarowy, business czy ^{tu} geschaft szerzą przekonanie cyniczne o tym, że ~~nie~~ należy ^{kim} wielkich uczuć obawiać, zastępując je najpodlejszym uczuciem ^{kim} do renty i lichwy. Dlatego poezja świata kapitalistycznego, świata kosmopolityzmu i nihilizmu narodowego wygasa, kopci jeszcze i smrodzi ogarkami Łojówek, dlatego ^{prywatna i prywatna} ~~prywatna~~ poezja Włodzimierza Majakowskiego, który z dumą obnosił swój radziecki paszport i potrafił najzjadliwiej wykpić po podróży w Stanach Zjednoczonych ich kulturę upadku. Dlatego ^{opasac} przodują i rozwijają poezję swych krajów - jak tylko okiem ~~opasac~~ ziemi kolisko - poeci obozu postępu, bojownicy o wolność i niepodległość swego ludu, swego narodu, swojej ojczyzny, którzy otwarcie mówią, jak Pablo Neruda - "pisarz, który stoi poza polityką, to mit, zmyślony i podtrzymywany przez kapitalizm."

Stąd, z tego ukośnienia swej ojczyzny, ~~z tego~~
~~podpitych~~ białe źródło nerwotyczne, pobratymie
 uczucie, ~~to~~ ^{sianowski brat} patriotyzmu - ^{nutę} ~~patry~~ ^{internacjonalistycznym} ~~patry~~
 która ~~bracia~~ ^{rozbrzmiewa} w najmniejszym poemacie ^{poślisłonym, pałuszki} ~~ma~~
 drwała, przydanta ~~z~~ ~~z~~ ~~okresu~~ ~~walki~~ ~~grecyjsko~~
 władcom niewolników, Abrahama Lincolnna:

"Niech przyjdzie Abraham, by wnet
 dawny zaczyn spulchnił zieloną
 i złotą ziemię Illinois,
 niech podniesie siekierę w swym ludzie
 przeciwko nowym panom niewolników
 przeciwko chłości niewolnych
 przeciwko zatrutym drukarniom,
 przeciwko wszystkim towarom
 krwawym, które pragnę sprzedawać.

Niech maszerują ze śpiewem, z uśmiechem
 młody biały i młody Murzyn
 przeciwko ścianom ze złota
 i fabrykantom nienawiści,
 przeciwko kupcom ich krwi,
 śpiewając, śmiejąc się i zwyciężając.

Niech się zbudzi Drwal..."

(przekład L. Pijankowskiego)
~~motary~~

"Niech się zbudzi Drwal..." zawiera ~~każdego~~ ładunek
 nienawiści przeciwko imperializmowi Stanów Zjednoczonych. Jest
 to nienawiść konkretna, umiejscowiona, z adresatem, jak w każdym
 pamflecie, z nazwiskiem. Pisze Neruda o "koktailu krwawym Mar-
 shalla" - ale przy tym sypie szeregiem innych nazwisk. Po ukaza-
 niu się "Pieśni Powszechnej" Neruda ogłosił następujące wyjaśnie-
 nie:

"Muszę uprzedzić, że jeśli w tym poemacie jest wiele naz-
 wisk, jako też opisy wypadków ważnych, albo nie znaczących,
 to bierze się stąd, że z jednej strony chciałem dać pełny obraz
 naszych walk kontynentalnych w świetle romantyzmu rewolucyjnego,
 co nie przeczy realizmowi, do którego dąży ta książka... Wiem, że
 to jest trudne, i zmartwi i utrudni wielu czytelnikom, ale chciał-
 bym, aby pomyśleli o tym, jak ważnym jest dla mnie konkretyzować
 rzeczywistość naszych czasów."

W swej miłości i miłości jest Neruda konkretny,
 jest wierny zasadom realizmu ~~z~~ wielkiego, postpo-
 {wego prezy Stanów Zjednoczonych, walle Whitmana,
 który ~~pre~~ powiedział:

„Jestem prezy nerwyrości,
 Głoszę, że ziewnia - to me echo,
 A utwórnik, to nie przyświecie”

Neruda konkretyzuje i rozdziela Stany Zjednoczone: z jednej
 strony Drwal - tradycja Abrahama Lincolna i Walt Whitmana - aż do
 żołnierza z ludu Stanów Zjednoczonych, który nie chce pić krwawego
 cocktailu ~~z krwi~~ "ze krwi chłopów w Chinach albo więźniów w
 Hiszpanii", nie chce słuchać "szlochania kobiet w chilijskich ko-
 palniach węgla i miedzi." I widzi druga Amerykę, Stany Zjednoczone,
 która oznacza ~~złoty~~ "siłokraszkiego złota, które brzęczy na
 stołach burdeli i banków."

Obecni nadej Stanów Zjednoczonych

Ci władcy ~~burdelowego~~ burdelowego złota, których
 ludność składa się z uciekinierów z różnych krajów przed nędzą
 kapitalizmu czy na wpół feudalnych stosunków ~~z~~ (to ułone) a która znalazła
 się w jarzmie "własnych" jankesowych zdzierców, milionerów czy
 miliardarów - wymagają wyrzeczenia się swego kraju, swojej wolno-
 ści i niepodległości.

Toty przywołuje raz po raz Neruda ~~tego~~ (zamyślenie)
 Walta Whitmana, prezy Stanów Zjednoczonych
 z epoki, ~~gdzie ten kraj miał~~ sprzed stu lat,
 który nawoływał ludy Europy nie do impres
 Eisenhowera i Trumana, ale do ~~tego~~
~~przejdź~~ do walki o wolność:

„My jesteśmy zwolennikami tego, aby

duziťaj we vnyotlich monarchistychnych krajach
 Evropy narod sevrat sy do valki i rejst sy
 taky samy banyensky dvitalnosciz, jak to vyuit
 v crasi revolucij francuskej, ale ~~lytka~~ z koncem
 byto vypalome ~~vtadetro vyprasa~~ vtadetro monarchov,
 ktony z roku na rok vrisz ufej i ufej nazmajs
 do zivni i uciskajz narody Evropy".

^{Wryvat} Whitman, aby wobec tych, ^(millionerov) ~~co mysz~~

ktorych "suce tylko vsucas bizi, gdy jst narupone
 ich kiepen" okazyvai uszej oporu i mniej
 uleglosci". Do ~~tych~~ tradycij ^{tego} Walt Whitmana, ~~gdy~~

ktory ^{pisal, slyse} proroco ~~tych~~ "ryk nadciagajucych vod"
 ze ^{je} "jstli gupka krotkovrocznych ljudi odricli

sy pncivstavit ich mocy, to straszny v ovej
 zavistoci pnyplv zviece ~~tych~~ ^{ich} z povere-

chui zivni" - maffizucij Neruda, gdy po
 pednych ^{gucvnego} ~~patrou~~ storach ktory vobe staviv zynovo-
 mych ~~nyfne~~ s'iadaca:

"Jstli urboisiz ore vojka, Ameryho Prtnocuz
 — pnyjdieny, zeby odebrai ci chleb
 i vodu,
 pnyjdieny, by opalic ty v ognie
 pckiet."

Alc Pablo Neruda, Tgery z Walt
 Whitmanem i vtodznim erem Majakovskim,
 od ktorego ~~zaczepnie~~ ^{zaczepnie} ~~nejedn~~ ^{nejedn} i
 melka rtuky ^(vongstanej) ryturisti stora ~~tych~~

~~Stalin~~ retorycznego, eróionego napprosiej do mas
- Egoy Neruda z nowi) nie tylko nie narwie do miliarderów Staurv
Cyduowicych, który "~~zabija~~", stauz nř
ostatnimi zbrojnymi obrońcami bernadziejnej sprawy
burzuarji " ~~ale s'ousi~~ (Majakowski), ale
równiez i to porucie radości zyciostwa, o którym
v lipcu 1924 pisat Josef Stalin do Demianusa
Biednego =

"1. To bardzo dobre, że maue" nestwój radości!"
Filozofia "s'iatokryjek ^{utrapieni} ~~utrapieni~~" to nie naza
filozofia. Nicik zagyrzają się ci co odchodzą
i ci, co przżyli. ¹⁴²⁾ Nazz filozofię dróć trafnie
ujst Amerykanu Whitman: "My żyjemy,
~~my~~ ^{my} naza czerwona krew ogniem ~~niepotraconych~~
sit" 1)

I stąd ~~prez~~ ~~prez~~ preza Nerudy pełna ¹⁰⁻
jost radości zycia i wary v zyciostwo.

I stąd zwraca się Neruda, syn chilijskiego ludu do kraju,
którego Stalingrad obronił wolność narodów. Bo po to, aby ocenió
i ^{naprawdz} uwielbić kraj Stalina i Stalingradu - trzeba kochać własny kraj,
własną wolność i niepodległość. I nie dziwnego, że raz po raz,
podezas drugiej wojny światowej spod pióra ^{chilijskiego} ~~chilejskiego~~ patrioty
Pablo Nerudy rozległ ^{aty} się najpiękniejsze wiersze o kraju, którego
wówczas jeszcze ^{zmet} sam nie ~~wiedział~~ pieśni o Stalingradzie.

1) # J. Stalin - Duda - tom 6 - Moskwa - 1947 -
str 273 - (wyd. rospisku).

I tylko wielki patriota swojej ojczyzny, chilijezyk Pablo Neruda, mógł po słowach nienawiści dla Trumanów i Marshallów, napisać:

"Związku Radziecki, gdybyśmy zebrali
wszystką krew, którą straciłeś w swej walce,
wszystko to, co jak matka oddałeś światu,
ażeby żyć mogła konająca wolność,
mielibyśmy nowy ocean,
większy niż wszystkie inne,
i głębszy niż wszystkie inne."

7 ^{Ja} mitrów 1990, mitrów wielkiego przy
rewolucjonisty

Wzprana jest z pacyfistycznej czułości czy sentymentalnego
nieróbstwa - to miłość, która rodzi ~~najbardziej~~ ^{jak} ~~nieubłaganą~~ ^{wypalającą} ~~nieubłaganą~~ ^{władczą} nienawiść do ~~całego~~ ^{całego} świata,
skazanego na zgubę, którzy przed swoją niechybną śmiercią chcą gu-
bić narody.

I ten patriotyzm, ludowość, ukochanie swego kraju, ^{przyrody} ~~całego~~,
narodu - ^{ten} ~~ten~~ ^{internacjonalistyczny} patos rewolucjonisty - tkwiący
u źródeł wielkości Pablo Nerudy ^W mógł zrodzić końcową pieśń rado-
ści i pokoju o

pokoju wszystkim, którzy żyją, pokoju
wszystkim lądom i wszystkim wodom."

X X

X

Czyż dziwne, że "Niech się zbudzi Dział...
stał się w sercach miljonów ludzi wszystkich

lat przełomu nie tylko XX-go, ale wszystkich wieków w dziejach ludzkości - gdy wobec epoki ^{ukoronowania cywilizacji} ~~panowania~~ człowieka w jego ~~panowaniu nad przyrodą~~ ^{opanowaniem przyrody} jakie niesie ze sobą socjalizm ^{jesto 264c} stanęła do awanturniczej, bandyckiej walki (może to ~~na~~ słabe słowo dla określenia tych dolarowo-bombatomowych gangsterów, wobec których błędnie okrucieństwo hitlerowskie) klika ustroju, skazanego na pohybel.

Napisze o poemacie Nerudy wielki pisarz radziecki, Ilja Erenburg, że "poemat ten to prawdziwy dramat epoki, to opowieść o wszystkich jej bólach i nadziejach." Oddaje hołd Pablo Nerudzie wielka pisarka niemiecka, Anna Seghers, gdy pisze: "Neruda jest równocześnie mądry i dobrotliwy, jest pełen kpiącego humoru, ale nigdy nie jest cyniczny, kocha życie i jest gotów poświęcić je, gdy zachodzi ku temu potrzeba. Cóż w tym dziwnego, że jego współtowarzysze tłoczą się wokół niego, jak wygłodniaли wokół ~~na~~ ^{na} krytego stołu albo zmarznięci wokół ciepłego pieca." Poświęci ^{nie} ~~o~~śwa "Pieśń o Pablo Nerudzie" wielki pisarz Francji Ludwik Aragon, ^{gdzie} napisze:

"Związani jesteśmy jedną przysięgą
jedne i te same pieśni kochamy
- "a klatka jest wszędzie klatka,
we Francji, czy w Chile."

"On jest wygnany, ale on jest wszędzie
on jest przegnany, ale wszystko go słucha.
I gniewem brzmiące pieśni Nerudy
jak wiatr, okalają całą ziemię."

A gdy w listopadzie 1950 roku wracał Neruda autem z muzeum

Lenina v Prusku je praty ^{stouha grupa} ~~stouha grupa~~ ^{ktore go salie pomaly} ~~ktore go salie pomaly~~
 dzierazt ze jichoty v Valparai, ~~ktore go salie pomaly~~
 a pragnutych ^{i pragnutych} v uricelbieniu porokmaruac
~~pragnutych~~ z Pablo Neruda, ~~synom~~ ~~oklyskisiga~~
~~oklyskisiga~~ - ktoray stat sig bliski ~~im~~ ~~mladonoms~~
 ludu, tak jak ~~to~~ moze sig ~~nam~~ stat
 tyko taki tvorca, ktorigo urucua i dozunia
~~wpodruvna~~ ^{wpodruvna} ~~wpodruvna~~ ^{wpodruvna} ~~wpodruvna~~ ^{wpodruvna}
~~wpodruvna~~ a nade vysotho - ~~wpodruvna~~ ^{wpodruvna}
 - z mlagonami ludu. I dlatego ten syn

~~oklyskisiga~~ ^{ludu} ~~oklyskisiga~~, ~~stat sig tak~~ ~~oklyskisiga~~
 odruvna ~~pru~~ ~~mureum~~ ~~Lenina~~ ~~v~~ ~~Prusku~~
 & tak ~~serdecnie~~ ~~byl~~ ~~potetany~~ ~~na~~ ~~pres~~
~~oklyskisiga~~ ~~oklyskisiga~~ ~~oklyskisiga~~ ~~oklyskisiga~~ ~~oklyskisiga~~ ~~oklyskisiga~~ ~~oklyskisiga~~
 nait itat ~~oklyskisiga~~ ~~oklyskisiga~~ ~~oklyskisiga~~ ~~oklyskisiga~~ ~~oklyskisiga~~ ~~oklyskisiga~~
 w svoji Stolicy.

July Bryon.